hakilo at`koto ~a Z; la ~eco antaŭ la naturo estas signo de vera scienculo. 2 (io) Montranta, pruvanta malfierecon, respekton : ~a letero, voĉo, peto. Kp MODESTA. Vd ŜAFO, LAKEO. ~igi. 1 Igi iun ~a : ta misteroj de ta mondo devus ~igi nian spiriton. 2 Ofende montri al iu, ke li devas esti ~a : gardu, ke vi ne ~igu lin per viaj arogantaj paroloj; ~igi ies fieregecon. ~lĝl. Sin malaltigi antaŭ iu aŭ io : ti ~iĝis antaŭ sia Dio Z; ta malgrandaj nacioj devas ofle ~iĝi antaŭ la grandaj ; ~iĝi at sia sorto, al ta forto de la cirkonstancoj Z (Kp obel, Rezignacii, SUBMETIĜI). Mal~a. 1 (iu) Publike k senmotive sin altiganta pro tro bona opinio pri si mem, aroganta, trofiera : mal~a majstro, kortegano, oficisto; de mal~eco venas matpaco; mal~eco estas kara plezuro Z. 2 (io) Montranta, pruvanta mal-~econ : mat~a teniĝo, rigardo, projekto (Kp maltima, malrespekta).

*Humoro. 1 Kutima aŭ okaza stato de la temperamento aŭ de la spirito; animstato: metankotia, milda, akra, acida Z, trankvila, gaja ~o; kreiĝas iom post iom inlernacia ~o malfavora al la milito; bon~uto; nun li ne serceme ~as; malbon~igi iun; kontraŭ doloro helpas bona ~o Z. 2 Originala k milda gajemeco, speco de ŝerco, precipe ĉe anglaj aŭtoroj, laŭ kiu verkisto elmetas kun seriozeco k scienca ŝajno satirajn burleskaĵojn: ~a parolo, rakonto; ~aĵo; ~isto; ~plena tibro. Kp humuro.

humuro = humoro 2.

* Hundo. Hejma kvarpieda besto, tre inteligenta k fidela (canis domesticus): ~o estas ptej bona amiko de homo; ~o gardanta du pordojn restos malsala Z (oni ne povas servi du mastrojn samtempe); eĉ kontraŭ ta suno ~o bojas sen puno Z (tion oni diras al iu, kiu miras, ke oni lin kritikas); oni tin konas kiel makulharan ~on Z (Vd LUPO); ~o bonrasa estas bona por ĉaso Z (li havas la kvalitojn aŭ la mankojn de siaj parencoj aŭ avoj); mordantaj ~oj kuras ĉiam kun vundoj Z (malpaculon ĉiu batas) : bojanta ~o ne mordas Z (kiu multe minacas, ne estas la plej danĝera); ne timu ~on bojantan, timu ~on silentanlan Z (id.); por ~on dronigi oni nomas ĝin rabia Z (oni ĉiam trovas pretekston por malutili malamaton). ~a. 1 De ~o: ~a mordo, 2 (f) Mizera; konvena por besto, ne por homo: ~a vivo Z. ~herbo. Agropiro.

Hura. Interj. de ĝoja aŭ aproba aklamo. ~o. ~krio. ~l (x). ~krii.

hurdo. Aĵura plata plektaĵo el salikaj branĉoj aŭ metalfadenoj por sekigi fromaĝojn, fruktojn aŭ por aliaj uzoj.

hurll (ntr) = ululi 2.

*Husaro. Soldato de malpeza kavalerio, kies uniformo similas tiun de hungaroj.

* Huzo. Granda sturgo (acipenser huso).

hameleono Z & = kameleono.

*Raoso. 1 Laŭ la greka koncepto pri mondorigino, konfuza stato de ĉiuj elementoj de la universo, antaŭ la organizado al ili de la dioj. 2 (f) Senorda konfuzo: ~o de ruinoj; plena ~o en diskulo; internacia lingvo estas nepre necesa por forigi la tingvan ~on Z; bolanta ~o da vanaj imagaĵoj. ~a. 1 Rilata al ~o. 2 (f) Senorda: ~aj rokoj, ideoj.

* Remlo. Scienco studanta per analizo k sintezo la konsiston de la materiaj substancoj k la fenomenojn ĉe kiuj ŝa*nĝ*iĝas la interna strukturo de la korpoj. **~aĵo. ~**a produkto.

* Almero. 1 Mitologia monstro, kies bušoj vomis flamojn. Kp hidro. 2 (1) Neefektivigebla utopio: tongiempe muliaj kredis, ke artefarita lingvo estas ~o; ~a projekto B. Kp iluzio, revo, fantaziaĵo. Vd aera, kastelo, dorloti, lull.

hirurgo Z 🚡 . Hirurgiisto.

filrurglo Z . 1 Parto de la medicino pritraktanta la kuracadon de malsanoj per operacioj. 2 Arto kuraci malsanulojn